

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย

เห็ดโคนน้อยสามารถรับประทานได้ สิวหมวกเห็ดสีน้ำตาลอ่อน มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 3 - 10 เซนติเมตร มีขนสีขาวปนน้ำตาลอ่อนปกคลุม ก้านดอกสีขาว ยาวประมาณ 5 - 20 เซนติเมตร เปราะหักง่าย เนื้อเห็ดโคนน้อยนุ่ม มีสีขาวนวลรับประทาน ปัญหาของเห็ดโคนน้อยคือการสลายตัวเองอย่างรวดเร็วเมื่อดอกเริ่มบาน ทำให้เป็นอุปสรรคในการเพาะ จึงได้นำมาทดสอบหาปัจจัยที่มีผลต่อการสลายตัว พบว่า ช่วงอุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับการเจริญของเชื้อเห็ดโคนน้อย คือ ที่อุณหภูมิห้อง (27 ± 2 องศาเซลเซียส) ขึ้นไปจนถึง 40 องศาเซลเซียส โดยที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ให้ผลการเจริญดีที่สุด รองลงมาคือ ที่อุณหภูมิ 30 และ 40 องศาเซลเซียส ที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เกิดดอกเห็ดโคนน้อยมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบระยะเวลาในการสลายตัวของดอกเห็ด พบว่าดอกเห็ดที่เพาะที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส มีการสลายตัวช้าที่สุด

การเพาะเห็ดโคนน้อยในที่มืด เส้นใยเห็ดโคนน้อยจะเจริญดีที่สุด แต่จะไม่สร้างดอกเห็ดเลย หากให้แสงตลอดเวลาจะสามารถชะลอการสลายตัวของดอกเห็ดได้ และพบว่าแสงสีน้ำเงิน มีประสิทธิภาพในสร้างและสามารถชะลอการสลายตัวของดอกเห็ดได้ดีที่สุด รองลงมาคือแสงสีแดง ซึ่งสามารถชะลอการสลายตัวของดอกเห็ดได้แต่การพัฒนาเป็นดอกเห็ดยังคงช้ากว่าแสงสีน้ำเงิน จึงมีแนวโน้มว่า เมื่อเส้นใยเห็ดโคนน้อยมีการเจริญดีแล้ว ควรนำไปไว้ที่ 30 องศาเซลเซียส ได้แสงสีน้ำเงิน เพื่อกระตุ้นการสร้างตุ่มเห็ดและดอกเห็ด และสามารถยืดระยะเวลาในการเก็บดอกเห็ดออกไปได้นานขึ้น

การเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของเส้นใยที่เจริญบนวัสดุขยายเชื้อ 3 ชนิด พบว่าเส้นใยเห็ดโคนน้อยสามารถเจริญบนวัสดุขยายเชื้อที่เป็นเมล็ดข้าวฟ่างได้ดีที่สุด รองลงมาคือเมล็ดข้าวฟ่างผสมเมล็ดข้าวเปลือก และเมล็ดข้าวเปลือก ตามลำดับ